

Jonas Lucas Christys prædiken 3. søndag i fasten

Taler

Jonas Lucas Christy
Sognepræst

Dato

8. marts 2015

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædiketekster

Esajas' Bog kapitel 51, vers 11-16
Paulus' Første Brev til Thessalonikerne kapitel 5, vers 1-11
Markusevangeliet kapitel 13, vers 1-13

Salmer

Vågn op og slå på dine strenge
I jomfruer, I kloge
En dag skal Herrens skaberdrømme møde

—
Menneske, din egen magt
Vidunderligst af alt på jord
Du satte dig selv i de nederstes sted

- 1 I dag, den 8. marts, markeres den internationale kvindedag. Og i dag samler
Folkekirken Nødhjælp penge ind over hele landet. Dette års sogneindsamling
sætter fokus på kvinder i verdens fattigste lande. Fx i Nepal, hvor de indsamlede
midler bl.a. bruges til at hjælpe kvinder med at starte egen virksomhed, så de selv
5 får mulighed for at forsørge familien og finde en vej ud af sult og fattigdom.

- Folkekirken Nødhjælp har et motto. Det lyder sådan her: Vi tror på et liv **før**
døden. Betyder det, at Folkekirken Nødhjælp ikke tror på et liv **efter** døden?
Nej. Mottoet siger ikke noget om, hvad der sker eller ikke sker **efter** døden. Men
10 mottoet minder os om, at uanset hvad der - engang, til allersidst, på den yderste
dag – måtte ske **efter** døden, så er der et liv her og nu, **før** døden, som skal leves
og som kræver noget af os.

- Uanset hvordan det hele ender, så er der mange gode ting, der kan og skal gøres
15 her og nu. Der var engang, hvor kirken tjente penge på at true med helvede og
lokke med Paradis. Der var engang, hvor fattige menneskers længsel efter et godt
liv på jorden, blev undertrykt af de velhavende magthaveres lokkende løfter om
et lækkert liv i himlen.

20

I dag sætter vi fokus på livet før døden. Så vi ”tør gøre i dag, hvad der evigt gir mening”, som det så smukt hedder i en påskesalme. Det største bud er ikke: Du skal bekymre dig om fremtiden. Men derimod: Du skal elske din næste som dig selv.

25

Samtidig med dette fokus på dagen i dag, vil jeg også sige noget om det, der er temaet i dagens tekst, nemlig fremtiden og de sidste tider: Vi er nået til kapitel 13 i Markusevangeliet. Vi har lige hørt Jesus holde en tale, der handler om de sidste tider. Vi har kun hørt halvdelen af talen – anden halvdel får I om en uge.

30

Det er mange vanskeligheder forbundet med at tale om fremtiden, de sidste tider, dommedag, verdens undergang og den store kosmiske frelse. Den helt indlysende vanskelighed ved at tale om fremtiden er, at ingen af os ved, hvad der vil ske i morgen, om et år eller om 100 år. Vi kan gøre os tanker og forestillinger om, hvad fremtiden vil bringe. Vi kan håbe det bedste og frygte det værste. Vi kan forsøge at læse tidens tegn og lytte til forskellige eksperters forudsigelser, men ingen af os ved, hvad der vil ske eller hvornår.

35

40

Den tale, som vi har lige har hørt halvdelen af, har den historiske Jesus ikke holdt. Den historiske Jesus har sikkert sagt en masse om de sidste tider - også mere mærkelige ting end vi bryder os om at tænke på og han har muligvis også sagt at templet ville blive ødelagt - men den tale, som evangelisten Markus lader Jesus holde for de 4 særligt indviede disciple, må vi betragte som en konstruktion. Den er skrevet til situationen.

45

Hvilken situation? Templets ødelæggelse i år 70 efter Kristus. Templet i Jerusalem blev ødelagt af romerne som afslutning på krigen mod jøderne. Vi ved ikke helt præcis, hvornår Markusevangeliet er skrevet. Men de fleste af dem, der forsker i det nye testamente, bruger netop dette kapitel – kapitel 13 – til at sætte et begyndelsestidspunkt på, hvornår Markusevangeliet tidligst kan være skrevet. Og de fleste forskere er enige om, at det er skrevet efter år 70.

50

55

Hvorfor det? Fordi der er elementer i den tale, som vi lige har hørt, der tyder på, at forfatteren, altså Markus, har kendskab til, at krigen mellem jøder og romere er overstået, og at templet er blevet ødelagt. Selvfølgelig er der også noget tidsløst over talen. Krig, jordskælv, hungersnød – det er tegn i tiden, som gør sig gruelig godt i en fremtidsprofeti, fordi disse begivenheder altid vil dukke op på

et eller andet tidspunkt, så længe verden ser ud, som vi kender den. Men når
60 forskerne nærlæser kapitel 13 i Markusevangeliet ser de tydelige tegn på, at talen
er skrevet med templets undergang som baggrund og forudsætning.

Det kan jo godt være lidt skuffende for ens indre fundamentalist, for der havde
da været mere fremtids-fyrværkeri i en forudsigelse, som rent faktisk sagde noget
65 om fremtiden. I stedet står vi så tilbage med en tale om fremtiden, der mest
fortæller forskerne noget om, hvad fortiden tænkte om fremtiden.

Men gør det egentlig noget? Har det nogen betydning for vores tro? Hvad skal
vi egentlig bruge forestillinger om de sidste tider til i dag, i år 2015?

70

De første kristne tænkte på fremtiden. Og det gør vi også. Vi kan ikke lade være
med at tænke på fremtiden. Og vores tro påvirker den måde, vi tænker om
fremtiden på. Vores billeder af himlen, farver vores gang på jorden. Når håbet i
os vinder, tror vi på en lys fremtid. Når angsten sætter kløerne i os, frygter vi for
75 det, der skal ske. Vi kan tro på, at det ender godt.

Men det kan vi selvfølgelig også tvivle på. Der findes både utopiske og
dystopiske fremtidsforestillinger. Topos betyder sted på græsk, og en utopi er et
sted, som ikke er, mens en dystopi er et forkert sted.

80

De første kristnes forestillinger rummede både dystopier og utopier, både
forestillinger om forfølgelser og om frelse. Men den grundlæggende tanke var
utopien: Når Herren kommer igen, er det ikke for at straffe, men for at frelse.
På skabelsens yderste dag vil skaberen skabe noget nyt og godt. Der vil være
85 trængsler og problemer – men det ender godt.

For 30 år siden var vores store dystopi en atomkrig. Mange af os frygtede, at
Rusland og USA ville ødelægge hinanden og resten af verden med deres
atomvåben. Den frygt forsvandt for en tid – måske dukker den op igen.

90

Af andre dystopier kan nævnes: Frygten for en verdensomspændende epidemi,
frygten for at en meteor skal ramme jorden eller frygten for at alt is på polerne
smelter og får verdenshavene til at stige.

95 Over for de frygtelige dystopier – som i øvrigt gør sig godt på film – har
utopierne det svært. Men selvfølgelig findes de. Drømmene om en bedre verden.

En verden uden krig. En verden uden sult. En verden uden sygdom. En verden med lige vilkår for alle.

100

Det kan være svært at tro på utopierne. Vi er nødt til at give dem ret. Vi må gerne tvivle på, om utopierne bliver til virkelighed i vores levetid, men utopierne om en bedre verden, bør være det forsvindingspunkt i horisonten, som vores tro, håb og handlinger retter sig i mod.

105

Det kan godt være, at der bliver ved med at være fattigdom i verden. Men for den nepalesiske kvinde, der om et halvt år har startet sin egen virksomhed med penge, som er blevet indsamlet på én af ruterne her i sognet, er en drøm blevet til virkelighed. Vi kan ikke redde hele verden – men vi kan gøre en forskel. Fx for fattige nepalesiske kvinder.

110

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

115

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

3. søndag i fasten, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Prædikener over hele Markusevangeliet

120

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jonas-lucas-christys-praediken-3-sondag-i-fasten>

125

130

135